

якій інформаційні технології дозволяють вирішити найскладніші проблеми, якісно змінити систему управління і створити умови для розвитку громади і кожної людини. Майбутнє міста пов'язане з його трансформацією від індустріального до постіндустріального, від пострадянського до сучасного з вико- Філософія Smart – технології як фактор розвитку сучасного дизайну 178 ристанням інформаційно-комунікаційних технологій та розвитком інновацій, що неможливо без накопичення соціального капіталу – активного залучення громадян до перетворення міста як ключової рушійної сили його розвитку, економічного та соціального зростання сталого міста. На наш погляд - стале місто до реалізації якого повинна прикласти зусилля урбаністична біоніка, означає естетично об лаштоване, сприятливе для здоров'я, психологічно комфортне місто. На території якого задовольняються усі передумови сталого розвитку. На жаль, сучасні технології ще не дають можливості побудувати ідеальне місто яке б зовсім не забруднювало природного середовища.

Література

1. Андрюкайтене Регіна, Воронкова Валентина, Кивлюк Ольга, Романенко Тетяна, Рижова Ірина. Концептуалізація smart-общества и smart-технологий в контексте развития современной цивилизации // Mokslas ir praktika: aktualijos ir perspektyvos. 2017. P.11-12.
2. Андрюкайтене , Р., Воронкова , В., Кивлюк , О., Никитенко , В. Становление и развитие smart-общества как высокоразумного, высокотехнологического, высокоинтеллектуального // Гуманітарний вісник ЗДІА. 2017. Вип.71. pp. 17-25.
3. Воронкова В.Г., Романенко Т.П. Андрюкайтене Регіна. Концепція розвитку проектно-орієнтованого бізнесу в умовах цифрової трансформації до smart-суспільства // Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії. 2016. Вип.67. С. 13-27.
4. Рижова І.С. Дизайнерська діяльність: сутність, структура, механізм, спрямованість // Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії. 2005. Вип. 22. С. 156-169.
5. Рижова І.С. Smart–технології як фактор розвитку сучасного дизайну // Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії. 2017. Вип.69 (1). С. 174-183.
6. Рижова І.С. Культура як найбільш фундаментальний спосіб людського буття // Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії. 2011. Вип.46. С. 126-134.
7. Рижова І.С. Становлення і розвиток дизайну як духовно-практичного феномена в інформаційно-культурному просторі // Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії. 2009. Вип.36. С. 211-224.

УДК 316.663:004.5/.8-029:1

Сидоренко Світлана (Запоріжжя, Україна) - «ІНТЕРНЕТ РЕЧЕЙ» ЯК ОБ'ЄКТ СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКОГО АНАЛІЗУ

Актуальність теми дослідження пояснюється тим, що з розвитком комп'ютерних технологій, локальних мереж у 1990-х роках ХХ століття та подальшої їх комерціалізації, розвитку Всесвітньої мережі, серії технічних

удосконалень відкрилися можливості осмислення процесів глобального зв'язку, про який мріяли винахідники Інтернету - Роберт Е. Кан і Вінтон Серф. Поява мобільних пристроїв, широкосмужової мережі стільникового зв'язку, айфона, айпеда відкрили нові можливості для «Інтернету речей», що важливо для осмислення буття людини в інформаційному світу. Краудсорсинг, соціальні медіа, цифрові технології на базі інтернет-протоколу стають нашим повсякденним життям.

Термін «Інтернет речей» запропонував у 1999 р. Кевін Ештон, співзасновник Центру Auto-ID. Дослідник вважав, що «Інтернет речей» створює перехід до введення даних людиною і машиною та дає змогу швидше усвідомити навколишні процеси, надаючи можливість комп'ютерам «бачити, чути та відчувати запахи світу» [1, с.32]. Наразі інформаційна сфера, комп'ютеризація життя вимагає філософської концептуалізації «інтернету речей», що постає складним феноменом, існуючим як фізичний факт, культурний феномен, естетичний конструкт, технологічна категорія.

«Інтернет речей» укорінений у технологічне середовище і представляє нову концепцію, яку називають «промисловою революцією 2.0», в якій зникають кордони між людиною і машиною. Поширення смуги стільникової мережі, Wi-Fi та дослідження інформаційних зв'язків роблять інфраструктуру «Інтернету речей» надійнішою. Термін «Інтернет речей» означає «речі» або «об'єкти», що «входять» в Інтернет і з'єднуються одне з одним, в результаті чого людство, таким чином, дістало змогу не лише стежити за об'єктами та збирати нові види даних, але й об'єднувати ці дані, генеруючи вищий рівень інформації та знань [1, с.36-37].

На думку С.Грінгарда, американського науковця, письменника та журналіста, особливостями «Інтернету речей» є, по-перше, радіочастотна ідентифікація, по-друге, наявність машин, споряджених сенсорами, що робить їх «розумними», та визначає значущість зазначеної проблематики. В центрі «Інтернету речей» перебуває промисловий Інтернет, що потребує концептуалізації як інструмента теоретизації та його практичного значення. Вперше цей термін вжив промисловий гігант General Electric відносно четвертої хвилі революційних промислових інновацій, яку ще називають смарт-індустрією. Промисловий «Інтернет речей» є революційним, адже починається запровадження фізичних інформаційних систем і деякі з них працюють без людського втручання. С.Грінгард виділяє особливості промислового Інтернету [1, с.58].

«Інтернет речей» у працях західних дослідників постає важливим концептом, теоретико-методологічна розробка якого потребує залучення науково-теоретичного знання, так і філософського мислення. Це викликано тим, що, по-перше, вивчення наявності відомостей про місцеперебування (наприклад, за допомогою всіляких камер, сенсорів, супутників легко відстежити рух об'єктів та людини. В Медичному університеті Орегону розглядається можливість тегування пацієнтів і лікарів, аби краще розуміти,

як вони витрачають час, як переміщуються клінікою, скільки пацієнти чекають на лікаря. На думку головного технолога клініки це допоможе підвищити ефективність операцій).

По-друге, підвищена ситуативна обізнаність. Сенсори умонтовують у фізичне середовище – будівлі, рослини, дерева, ґрунт для більш точних прогнозів. Так, наприклад, у сільському господарстві фермери використовують в полі та техніці. Сенсори моніторять вміст вологи в ґрунті і вмикають зрошувальну систему. За аналогією в містах можна вчасно помітити аварійні об'єкти.

По-третє, аналітика для ухвалення якісних рішень на основі даних сенсорів.

По-четверте, автоматизація і засоби управління. Це передбачає побудову машин із використанням штучного інтелекту. Слово «робот» вперше вжив К. Чапек, чеський письменник і драматург, який використав його у п'єсі «Універсальні роботи Россума».

Велику роль при цьому відіграє історія створення штучного інтелекту, яка починається з Герона Александрійського, який розробив парову механічну пташку; першого робота-лицаря створив Леонардо да Вінчі, який за словами М.Е.Рошайма, «сідав прямо; розтискав та стискав долоні, можливо, роблячи при цьому хапальний рух; рухав головою на гнучкій шиї та підіймав забрало» [3, с.56].

Соціокультурне спрямування «Інтернету речей» набуває особливої уваги у роботах Д.Роуза, інженера та успішного підприємця, дослідника та викладача Массачусетського технологічного інституту, який проаналізував впливи смарт-технологій на майбутнє та запропонував можливі варіанти його розвитку. Він виділяє декілька сценаріїв, серед яких «анімізм: життя з соціальними роботами», що зацікавило видатних мислителів людства. Упродовж наступних років людина буде налагоджувати зв'язки з технологією, якій притаманні людиноподобні риси, навіть в умовах стрімкого поширення екранів та більшої доступності протезів для дотику, зору або звуку. Роботизація охопила всі сфери життя, у XXI столітті вона отримала найбільше поширення. Це свідчить про те, що нано-біо-конвергентні технології вриваються в наше життя.

Так, М.Ніколеліс, один з перших вчених, який займався розробкою нейропротезів, професор нейронауки Університету Дюка та засновник Центру нейроінженерії в цьому університеті у монографії «Beyond Boundaries: The New Neuroscience of Connecting Brains with Machines – and How it Will Change Our Lives» відповідає на питання: «Що відбудеться протягом найближчих декількох десятиліть, якщо ми розробимо технології, що дозволяють людям використовувати електричну активність свого мозку для взаємодії з усіма видами комп'ютерних пристроїв?» [2].

Його експерименти над макаками-резусами мали практичну значимість для неврологічно хворих людей, в найближчому майбутньому

його відкриття допоможе паралізованим людям, адже результати його дослідження допоможуть хворим пацієнтам рухатись.

«Інтернет речей» здатний проникати в усі закутки, шпари, дірки й червотики, які є в недоступному для сприйняття і часто невидимому світі, що виходить далеко за межі дії органів зору, слуху, нюху і свідомості [1, с.33]. Глобальне село Маршалла Маклюена стало реальністю, цифрова доба в розквіті. Тепер до Інтернету можна під'єднати не лише комп'ютери і смартфони. До переліку входять паркомати, термостати, монітори стану здоров'я, пристрої для фітнесу, відеокамери на дорогах, шини, дороги, замки, полиці у супермаркетах, сенсори стану доквілля і навіть сенсори стану великої рогатої худоби й дерев тощо.

Відмітимо, що, на думку С.Кейса, розвиток комп'ютерних технологій у 90-х роках ХХ століття створив умови для третьої хвилі «ІТ-цунамі», яка є більш потужнішою, чималою, це світ тотального Інтернету в усіх областях людського буття. У цьому світі реалізуються футурологічні концепції людства в області медицини.

Наприклад, радіочастотні чипи чи інші пристрої, імплантовані в тіло людини або прикріплені на ньому, збиратимуть дані і через «Інтернет речей» пересилатимуть інформацію про тиск крові, вміст цукру в крові, пульс та інші критичні показники, а також контролюватимуть дози ліків. Наноботи допоможуть терапевтам стежити за літніми людьми і знати, коли є підстави непокоїтися про порушення нормального стану.

Від невеликих персональних комп'ютерів, які ми носимо з собою (або, можливо, у себе), до соціальних мереж з дистанційного доступу - вся ця керована думка техніки кардинально змінить наше повсякденне життя. Взаємодія з операційною системою та іншими програмами персональних комп'ютерів швидше всього буде мати вигляд справжньої фантастики. Для маніпуляцій з віртуальними об'єктами, перемиканнями програм, написання зауважень та, крім іншого, вільного спілкування з іншими членами мисленнєвої соціальної мережі (яка виявляється кращою версією нині існуючих) соціальних мереж Інтернету буде використовуватися наша мозкова активність [2, с.37].

На думку М.Ніколеліса, в даний час основні перепони на шляху до такого майбутнього - відсутність неінвазивних методів реєстрації мозкової активності, необхідних для створення інтерфейсу між мозком і комп'ютером. Автор вважає, що протягом наступних 20 років рішення буде знайдено. З цього моменту все, що раніше звучало немислимо, стане буденністю і, люди завдяки керованим однією лише думкою аватарам і іншим штучним пристроїв зможуть побувати в далеких і важкодоступних місцях. Все буде доступним для нашого дослідження - від глибини океанів та поверхні наднової зірки до мікросвіту клітини нашого організму. Кордони досяжності людства залишаться безмежними, його амбіції пізнання навколишнього світу. Вже стали реальністю машини-безпілотники, надпотужні технології,

які обігрують людину у шахах та конкурують з лікарями у діагностиці захворювань.

Зазначимо, що за футурологічними прогнозами в майбутньому свідомість людини вийде на новий рівень: буде створений інтерфейс, який зможе оперувати до мільярдів високотехнологічних приладів. Людство зможе освоювати Всесвіт, завдяки дистанційно керованим посланцям та повноважним представникам – роботам, космічним кораблям абсолютно різних форм та розмірів, які будуть подарувати по іншим планетам та зоряним системам та представляти інтереси земної цивілізації в усіх куточках Всесвіту.

Зробимо висновок, що «Інтернет речей» – це друга хвиля потужної цифрової революції, що почалася із загальною комп'ютеризацією в 1970-1980-х роках ХХ ст. І, в результаті наслідку усіх революцій, очікується поява багатьох переможців та переможених. «Інтернет речей» запропонує нові товари і послуги, а багато наявних пропозицій вийдуть із ужитку. Технології ліквідовують робочі місця і водночас створюють нові напрями роботи. Під'єднані системи структурно ввійдуть до освіти, медицини, урядування та бізнесу, докорінно змінять управління й оснащення дій, поведінки і соціальних норм, свідомість людини, науково-технічні досягнення, що трансформують реальність.

Література

1. Грінгард С. Інтернет речей / Переклад з англійської Л.Герасимчука. Харків, 2018. 175 с.
2. Николеліс М. Разум вне тела // В мире науки. 2011. №4. С.35-38.
3. Роуз Д. Дивовижні технології. Дизайн та інтернет речей □. Харків, 2018. 336 с.

СЕКЦІЯ 3 ПРАКСЕОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ЕВОЛЮЦІЇ ВІД ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА ДО «СУСПІЛЬСТВА ЗНАНЬ» І «SMART-СУСПІЛЬСТВА»

УДК 005.2+338.24

Бугайчук Оксана (Запоріжжя, Україна) - ПЛАНУВАННЯ В
УПРАВЛІННІ ПРОЕКТАМИ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОГО
СУСПІЛЬСТВА